

POSTANOWIENIE

21 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 21 kwietnia 2026 r. w Warszawie
zażalenia A.S.

na postanowienie Sądu Najwyższego

z 16 kwietnia 2025 r., I CSK 6747/22,

w sprawie z wniosku Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w K.

z udziałem A.S.

o umieszczenie w szpitalu psychiatrycznym bez zgody,

1. odrzuca zażalenie

2. przyznaje adwokat A.K. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w K. kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści), powiększoną o stawkę podatku VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestniczce w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2025 r. odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej uczestniczki A.S. od postanowienia Sądu Okręgowego w Kielcach z 14 grudnia 2021 r., wydanego w sprawie II Ca 515/20. W zażaleniu na to postanowienie uczestniczka zarzuciła naruszenie art. 379 § 4 k.p.c., art. 49 k.p.c. oraz art. 45 ust. 1 Konstytucji. Skarżąca wniosła o uchylenie

zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie skargi kasacyjnej, ewentualnie o przekazanie skargi kasacyjnej do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Dopuszczalność zażaleń do Sądu Najwyższego podlega regulacji szczególnej zawartej w art. 394¹ k.p.c. Oznacza to, że poza przypadkami uregulowanymi w tym przepisie zażalenie do Sądu Najwyższego jest niedopuszczalne. W świetle art. 394¹ k.p.c. postanowienie Sądu Najwyższego o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest orzeczeniem podlegającym zaskarżeniu zażaleniem. Oceny dopuszczalności zażalenia nie zmienia powołanie się przez skarżącą w zażaleniu na przyczyny wadliwości zaskarżonego postanowienia. W ocenie uczestniczki postanowienie to zostało wydane w warunkach nieważności postępowania spowodowanej wadliwym składem sądu, gdyż sędzia rozpoznający sprawę został wyłączony od jej rozpoznania. Nieważność postępowania jest uwzględniana także z urzędu, jednakże w ramach prowadzonego zgodnie z przepisami postępowania. Stwierdzeniu nieważności postępowania nie może zatem służyć niedopuszczalny środek prawny. Skarżąca nie powołała natomiast w zażaleniu innych okoliczności i argumentacji prawnej wskazującej na konieczność rozpoznania zażalenia, mimo jego niedopuszczalności, jako jedyne go środka prawnego, przy pomocy którego skarżąca mogłaby uzyskać możliwość ochrony swoich praw, w związku z twierdzeniem o nieprawidłowym składzie sądu, w którym zapadło postanowienie o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Brak zatem podstaw do stwierdzenia naruszenia art. 45 ust. 1 Konstytucji.

Z tego względu zażalenie wniesione na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 2025 r. podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne, na podstawie art. 373 § 1 w zw. z art. 397 § 3, art. 394¹ § 3, art. 398⁶ § 3 i art. 398²¹ k.p.c.

[a.ł]

Dariusz Zawistowski